

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 296-1911)

Originalt emne

Marselisborg

Skovene

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 31. august 1911](#)
- 2) [Byrådsmødet den 16. november 1911](#)
- 3) [Byrådsmødet den 14. december 1911](#)
- 4) [Byrådsmødet den 30. maj 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 31. august 1911 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 296-1911)

Anmodning fra Villaejere ved Strandvejen om Køb af et Grundstykke, der ligger bag ved deres Haver.

Fra Skovudvalget forelaa følgende Indstilling:

"I Anledning af foranstaaende Andragende indstilles, at Byraadet giver Udvalget Bemyndigelse til at afhænde de ommeldte Arealer for en Pris af 2 Kr. 50 Øre. pr. kv Alen og iøvrigt paa de Vilkaar, om hvilke Udvalget maatte enes med Køberne, særlig med Hensyn til Arealernes Afgrænsning mod Skoven (hvorved bemærkes, at der er opstillet som en Betingelse for Salg til den nævnte Pris, at det afhændede Areal bliver mindst 10000 kv Alen), saa vel som med Hensyn til Hegnets Beskaffenhed, Bevaringen af Træerne udenfor

det nye Hegn og Indretningen af Vandafløbet langs Havernes vestlige Grænse."

Formanden forelagde Indstillingen, idet han oplyste, at det drejede sig om en Udvidelse af de paagældende Villahaver mod Vest paa ca. 15000 kv Alen. En Del af den Skov, der var Tale om, hørte ikke til den gamle Skov, men var plantet senere, Fredsskovforpligtelsen hvilede kun paa det sydlige af Arealet. Udvalget gik ud fra, at de paagældende Grunde maatte betragtes som Baggrunde, saa de ca. 30000 Kr., de vilde indbringe, var altsaa Penge, man aldrig havde gjort Regning paa.

Mousten kunde anbefale Indstillingen, idet han gik ud fra, at der aldrig maatte bygges paa Grundene.

Jakob Jensen tilraadede, at man fraveg Forbeholdet om Indretningen af Vandafløbet langs den vestlige Grænse. Det var ganske vist kedeligt, at man maatte gaa med til at fjerne noget af den gamle Fredsskov, men det drejede sig kun om ialt 13 Træer, saa Sagen var jo ikke stor. En bestemmende Grund for ham til at gaa med til Salget var, at jo større Grunde, der blev til disse Villaer, jo større Skatteydere vilde der komme til at bo der.

Magnus Nielsen vilde dog finde det rigtigst at være paa den sikre Side med Hensyn til Afvandingsforholdene.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. november 1911 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 296-1911)

Købekontrakter angaaende 6 Parceller af Marselisborg Ladegaardsskov. (Se Side 85).

Formanden meddelte, at Parcellerne var solgt, som vedkommende Udvalg i sin Tid fik Bemyndigelse til. Det eneste Punkt, der var at bemærke, angik et Forbehold angaaende den Parcellerne paahvilende Fredsskovforpligtelse. Før Landbrugsministeriets Sanktion forelaa, kunde der ikke udstedes Skøde, men de paagældende Ejere vilde gerne snarest overtage Arealerne for at faa dem i Drift til Foraaret, og dette var der sikkert heller intet til Hinder for, da Landbrugsministeriet næppe vilde gøre Indsigelse.

Møller fremhævede det fordelagtige for Byen ved at faa udstedt Købekontrakt snarest

muligt.

Formanden ansaa det for givet, at der ingen Vanskeligheder vilde blive fra Landbrugsministeriets Side, men nogen Garanti derfor kunde naturligvis ikke stilles.

Købekontrakterne godkendtes.

Uddrag fra byrådsmødet den 14. december 1911 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 296-1911)

Forslag til ændret Affattelse af Købekontrakter med Villaejere ved Strandvejen angaaende 6 Parceller af Marselisborg Ladegaardsskov.

Formanden meddelte, at Køberne ønskede Ret til at anbringe Laager i deres Hegn ind mod Skoven samt Fritagelse for Afvandingspligt. Med Hensyn til det første Spørgsmaal indstillede Skovudvalgets Flertal, at man ændrede Kontrakterne saaledes, at Køberne fik Tilladelse til at anbringe Laager til gaaende Færdsel, dog saaledes at Tilladelsen aldrig skulde kunne blive nogen Hindring for de Dispositioner, som Byraadet maatte træffe med Skoven Vest for Hegnet, og at Tilladelsen skulde bortfalde, hvis Parcellerne efter Villaservitutens Ophør blev bebygget med høje Bygninger. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal havde det ikke været undergivet nogen Udvalgsbehandling, men da Taleren havde anset det for en Forudsætning for Købet, at Byen skulde sørge for Afløbet, foresloges det, at Vandafløbet blev ordnet ved Kommunens Foranstaltning, mod at Køberne paatog sig de dermed forbundne Udgifter med indtil 112 Kr. ialt.

Jakob Jensen var imod at give Tilladelse til at anbringe Laager. Det var Meningen at gøre Friheden til en Park, og saa vilde de mange Laager ind til denne ikke se godt ud, for det maatte erindres, at man ikke nøjedes med de nu foreslaaede, idet Bebyggelsen omkring Friheden skred frem mere og mere. Bestemmelsen om, at Laagerne skulde fjernes, naar der blev høj Bebyggelse, var langt fra heldig. I det hele taget havde han helst set, at Arealet slet ikke var blevet solgt. Salget vilde foraarsage, at der vilde komme til at ligge mindre Bygninger tæt op til Parken, og det vilde ikke se godt ud. Han forstod ikke, at Skovudvalget kunde gaa ind paa at overtage Ordningen af Vandafløbsforholdene uden at sikre sig, at man kunde komme igennem til Kloak, og uden at tænke paa, hvad det vilde koste. Køberne

maatte tage Jorden, som den var, og det var deres Pligt at afvande den.

Formanden forstod ikke, hvorfor Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ikke havde beholdt Sagen.

Jakob Jensen oplyste, at Formanden for Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse var interesseret i Sagen, og at denne derfor var gaaet til Skovudvalget.

Formanden mente, at Udvalget nok kunde have klaret Sagen alligevel, men Spørgsmaalet om Vand afløbet kunde jo gaa til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse endnu.

Mikael Johansen anbefalede Flertallets Forslag. Man skulde være noget forsigtig med at lægge de store Skatteydere derude Hindringer i Vejen. Naar man kunde give udenbys boende Tilladelse til at færdes gennem Skoven, kunde man ogsaa tillade disse Laager.

Simonsen kunde ikke se nogen Fare ved at lade Villaejerne faa Ret til at have Laager i 15 Aar, men kunde heller ikke tænke sig, at noget Byraad vilde forlange Laagerne lukket, selv om fattige Folk kom til at bo der. Skovudvalget havde hidtil ikke formaaet at hindre private Indgange til Skoven for Grundejere udenfor Byen, maaske fordi Udvalget havde gjort for lidt i saa Henseende. Heldigst vilde det imidlertid være, om Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse saa lidt paa Sagen.

Formanden ansaa det for heldigst, at man lod Vandløbsforholdene ude af Betragtning.

Jakob Jensen hævdede, at det var Skovudvalget og ikke Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, der havde solgt Grundene. Blev Friheden en aaben Park, hvad Taleren holdt paa den burde blive, med Adgange fra alle mulige Steder, saa blev den i Virkeligheden en alfar Vej. Det var kedeligt, at man tolererede, at udebys Folk brød igennem Hegnet, men Taleren havde været ude at se paa Forholdene.

Simonsen mente, at hele Skovudvalget havde undersøgt de Steder, hvor udenbys boende brød igennem.

Jakob Jensen troede ikke, at Formanden havde været derude.

Formanden syntes snart, at den Tone, Jakob Jensen talte i, kunde taale at dæmpes ikke saa lidt.

Christensen mente ikke, der var Grund til at gøre saa store Ophævelser over de Laager, særlig da Tilladelsen kun gjaldt i 15 Aar. Det vilde være mange Aar, inden "Friheden" blev omdannet til Park.

Mousten troede, det vilde se bedre ud med enkelte Indgange.

Den nu foreslaaede Affattelse af Kontrakternes § 5 vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 30. maj 1912 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 296-1911)

Indenrigsministeriets Samtykke til Afhændelsen af 5687 kv. m langs "Frihedens" østre Skel til Ejerne af Matr. 1 sb, 1 bp, 1 ar, 1 as, 1 at, 1 au, 1 æ, og 1 aø af Markjorderne fra Marselisborg.

Til Efterretning.

